

26. april

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx. 2016 om ændring af Landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation. (Suspension af kommunernes forvaltning af det sociale regelsæt)

(Naalakkersuisoq for Familier, Ligestilling og Sociale Anliggender)

I forbindelse med Naalakkersuisuts forslag til ændring af forordning til lovændring, skal vi fra Siumut komme med følgende bemærkninger.

Siumut er af den overbevisning, at indsatsen indenfor den sociale service og socialhjælpen i det hele taget, med udgangspunkt i sager, der har med vore grundlæggende værdier som sådan at gøre, til stadighed skal evalueres og vurderes og dermed også tilpasses løbende, som en ganske naturlig sag. På denne måde vil vi i sidste ende, opnå den bedste og mest ligestillede service, vi kan arbejde udfra og dette skal i sidste ende udvikles af Selvstyret og Kommunerne i fællesskab.

Vi vil i denne anledning ikke undlade, at udtrykke vores tilfredshed med det ansvarlige Naalakkersuisoqs klare udmelding i sagens anledning, om en opstramning og de iøvrigt stærke udtalelser i den senere tid.

Siumut mener således ligeledes, at man indenfor det sociale arbejde, fortløbende bør dygtiggøre det samlede personale og, at det altid skal være en åben mulighed. Endvidere mener Siumut, at man bør etablere en fælles videnscentral eller databank, til gavn for den indsats der sker i det sociale arbejde.

Siumuts politik indenfor det sociale område om, at klienter opøves i hjælp til selvhjælp bør også være storkommunernes mål.

Efter at storkommunerne er etablerede indenfor de senere år, er der sket en voldsom centralisering i de større byer, hvilket har medført, at borgernes muligheder for at henvende sig og komme i kontakt med myndighederne, er blevet stærkt forringede.

Dette har aldrig nogensinde været målet, da man i starten indførte storkommunerne. Der er således skudt langt forbi målet og det kan alle og enhver selv medgive, hvilket iøvrigt er svært at benægte. Det er således rimeligt svært, at acceptere, at næsten enhver henvendelse først skal indover den centrale overmyndighed, før den eventuelt bliver rørt ved. Under alle omstændigheder virker det særlig underligt, når nogle af de fornemste hensigter med, at anlægge storkommunerne blandt andet var, at spare dobbeltadministration og nedbringe det store bureaukrati. Det er under alle omstændigheder grundlæggende forkert og det er dybt beklageligt, at borgernes vilkår og den almindelige service i det hele taget, er blevet så stærkt forringet. Fra Siumut kan vi ikke under nogen omstændigheder acceptere, at disse forhold fortsætter. På denne baggrund vil vi på det kraftigste opfordre Naalakkersuisut til, at revurdere etableringen af storkommunerne.

Vort land er arealmæssigt kæmpestort. De forskellige livsbetingelser de enkelte bosteder, de lokale traditioner, livsformen og den grundlæggende kultur, kan end ikke sammenlignes fra sted til sted. Serviceringen af borgerne på de mindre beboede steder, er nærmest håbløs og har medført, at problemerne ude i bygderne akkumuleres og til stadighed forværres. Fra Siumut står vi derfor fuldstændig last og brast med Naalakkersuisut omkring forslaget til lovændring i denne del af problemløsningsfasen.

Vi er blevet bedre til, at lære af vore erfaringer og vi bør være mere opmærksomme på den problemløsning, der skal til for, at rette op på de fejl der er begået. Ovenpå det skete, skal vi borgere stramme os an for at være medvirkende til, at løse de problemer, der er indenfor det sociale område og vi bør stå sammen om det, **i fællesskabets ånd**. Vi ved godt, at vore kræfter aldrig ville række, såfremt vi udelukkende skulle koncentrere os om andres fejl, handlinger eller ting de ikke har været specielt gode til. Vi er et lille folk i et kæmpeland, såfremt vi skal klare os selv og vi i selvstændighedens ånd skal få denne hundeslæde til at flytte sig, så må vi trække i flok og hjælpes ad. Dette er ikke mindst gældende i den politiske kontekst, hvor vi først og fremmest må skabe de nødvendige rammebetingelser i form af det nødvendige lovstof.

Der er ingen som helst grund til, at bruge en masse kræfter, på de ting vi alligevel ikke kan ændre på, dog må vi sætte alle kræfter ind på, at ændre det der kan gøres noget ved. I Siumut er vi af den overbevisning, at Naalakkersuisuts lovændringsforslag er en farbar kurs, som kan få os sikkert i havn.

Nu og her er det folks velfærd vi kæmper for, hvorfor vi naturligvis kun kan udtrykke vor glæde over, at Naalakkersuisut har taget initiativ til at handle.

Allerede før storkommunerne blev etableret, skete rigtig mange beslutninger hen over hovedet på befolkningen, hvilket kom til at få konsekvenser for rigtig mange borgere helt frem til i dag. Vi kan principielt stille alle de smukkeste visioner, planer og projekter op og forsøge, at udmønte dem i praksis, men det ændrer ikke ved, at borgerne stadigvæk kun har et eneste sted at henvende sig - og det er i kommunen. Såfremt kommunen så ikke fungerer fuldt ud og dens service er mangelfuld, så kan vi regne med, at der opstår alle mulige skævvridninger til gene for borgerne, hvilket vi allerede har kunnet se, er sket flere steder. Når først skaden er sket langt nede i blomstens rodnet, så ved vi, at resten af blomsten ikke kan gro videre og slet ikke vil kunne blomstre. Det er vel egentlig et meget slående eksempel på det vi snakker om.

Vi har allerede erfaret og ladet os fortælle, at sagsmapperne om børn og unge ligger og samler støv i bunkevis. Dette er et klart bevis for, at nogen ikke magter at indfri deres ansvarsområde. Samtidig viser dette i hvor høj grad, at Socialforvaltningernes personale ikke i tilstrækkelig grad magter deres arbejde. Hvis problemernes omfang har antaget en sådan størrelse, at den manglende indsats begynder at gå udover børnenes liv, så har vi for alvor tabt i vort arbejde.

Fra Siumut vil vi vise vores glæde over Børnetalsmandens indsats og her benytte anledningen til, at klappe Børntalsmanden på skuldrene for sin klare udmelding efter sin tjenesterejse. Vi roser Børnetalsmanden for hendes klart udviste mod og utrættelige indsats. Nu hvor Naalakkersuisut således også følger op herpå med disse lovændringer til følge, så viser alt dette, at der trods alt er nogen, der påtager sig ansvaret, hvilket vi fra Siumut støtter fuldt ud.

Vi håber, at man vil tage tyren ved hornene og øge antallet af veluddannede medarbejdere i socialforvaltningerne, ligesom at lønningerne må tilpasses, så de svarer overens til det arbejde der ligger derude i forvaltningerne og således, at forvaltningerne kan organiseres på den bedst mulige måde.

Selve arbejdet omkring lovændringen i forhold til den overordnede styrelse af socialforvaltningerne, er et stykke arbejde, der skal udføres meget seriøst og grundigt og fra Siumut mener vi, at de

løsningsforslag man måtte finde frem til, kun kan ske i tæt samarbejde, men, at vi ikke kommer udenom, at vi bør tage hårdere fat om styrepinden og hvis nogen skulle være i tvivl, så er det endelige ansvar hos Naalakkersuisoq.

Alle former for lovudarbejdelse ligger allerede på Naalakkersuisoqs skrivebord og er en naturlig del af ansvarsområdet, hvorfor ikke mindst at forslaget videre bearbejdelse anbefales, at ske i det respektive udvalg.

Laura